

درس‌هایی از مقاومت پیروزمند کارگران و کارکنان ذوب آهن اصفهان

اعتصاب بیست هزار نفری کارگران و کارکنان ذوب آهن اصفهان، بی‌شکایکی از مهمترین برآمدها، در این مرحله از خیزش جنبش اعتصابی کارگران در کشور ما است.

این اعتصاب در پاسخ به توطئه‌های ضد مردمی رژیم ج.ا. شکل گرفت. رژیم قصد داشت همان کاری را که در سال ۱۳۶۰ در مجتمع فولاد اهواز انجام داده بود، در مجتمع ذوب آهن اصفهان نیز تکرار کند. در آن هنگام ۸ هزار نفر از کارکنان مجتمع اهواز به بهانه "تعاونی کردن" اخراج شدند. اما کارکنان ذوب آهن موفق شدند با مبارزه متحد و متشکل توطئه نوبتی ارتجاع حاکم را در این مرحله خنثی کنند و بدین ترتیب به یک پیروزی مهم دست یابند. نظر به اهمیت تجربه این مقاومت کارگران مبارز ذوب آهن، لازم است برخی از مهمترین عواملی را که منجر به پیروزی اعتصاب شد، بررسی کنیم.

بقیه در صفحه ۴

کرامت و خسرو:

دوستاره خونین بر پرچم

انقلاب و آزادی زحمتکشان

صفحه ۲

اطلاعیه هیئت سیاسی

کمیته مرکزی

حزب توده ایران

در صفحه ۶

به سرکوب خلق کرد

باید پایان داده شود!

سران مرتجع ج.ا. پنج سال است که جنگ خونین ناپراپر و ناخواسته‌ای را به خلق کرد تحمیل کرده و در طی این مدت طولانی در پیشبرد اهداف ارتجاعی و ضدملی خود به انواع جنایتها دست زده‌اند. امروز کردستان سیمای یک جبهه و میدان وسیع عملیات نظامی را دارد که در آن نیروهای سرکوبگر رژیم مشغول قتل و کشتار و در بدر ساختن مردم کرد و رزمندگان دمکرات بوده و هرگونه آرامش و آسایش را از منطقه سلب کرده‌اند.

اطهارات اخیر فرمانده سپاه پاسداران کردستان بیانگر آن است که رژیم همچنان مصمم به تداوم سیاست ارتجاعی نفی هویت خلق کرد، پایمال ساختن آرمان ملی آن و سرکوب رزمندگان کرد می‌باشد. وی ضمن توصیف عملیات گسترده نظامی خلق

وحدت عمل برای نجات جان زندانیان سیاسی، وظیفه عاجل

نیروهای دمکراتیک و مترقی است!

اعلامیه کمیته مرکزی حزب توده ایران

اخبار رسیده از زندانهای ایران نگرانی آ و راست. رژیم که تا کنون با زیرپا گذاردن اصول قانون اساسی و اعلامیه حقوق بشر، با وضع قوانین قرون وسطائی که با مفاد اعلامیه حقوق بشر و موازین مورد پذیرش جوامع مترقی مغایرت دارد و علیه آزادی عقیده و اندیشه سرهم بندی شده، سراسر کشور را به زندان تبدیل کرده و کوچکترین صدای مخالف و کمترین اعتراض زحمتکشان به اقدامات غیرقانونی و شیوه‌های ترور و اختناق را با شکنجه، زندان، اعدام و سربیه نیست کردن پاسخ می‌دهد، توطئه جنایتکارانه جدیدی را تدارک می‌بیند.

سخن بر سر ادامه شکنجه‌های غیر انسانی برای وارد آوردن فشار به توده‌ایهای دربند است، تا به اتهامات بی‌پایه و اساس حکام مرتجع "داوطلبانه" صحنه بگذارند.

بقیه در صفحه ۶

ازگان مرکزی حزب توده ایران

دوره هشتم، سال اول، شماره ۲۷
پنجشنبه ۲۵ بهمن ۱۳۶۳
بها: ۲۰ ریال

علیرغم مشکلات عینی و ذهنی، حزب توده ایران به مبارزه در راه اتحاد نیروهای ملی و دمکراتیک ادامه خواهد داد

ما بحق این را کام مهمی در راه تشکیل و اتحاد هرچه بیشتر نیروهای ملی و دمکراتیک دانستیم، زیرا در جهت سیاست و در تایید روشی است که حزب ما در زمینه اتحاد نیروها تعقیب کرده و می‌کند.

ولی نمیتوان با تاسف از این یاد نکرد، که در شماره دوم "شورا" (آذر ۶۲) نوشته‌ای یا صریحتر گفته باشیم فحشنامه‌ای علیه حزب ما، درج شد، که به عقیده ما در شان نشریه شورای ملی مقاومت نمیتواند باشد.

تردید نیست که ما در صد پاسخگویی به نویسنده مقاله که از علت قلم بوبی نبرده، نیستیم. زیرا ناسزاگویی و از همه مهمتر تحریف حقایق و تاریخ، آنهم تاریخ شش سال اخیر که هنوز در خاطره‌ها زنده است، شیوه ما نبوده و نیست. ولی تذکری چند را به شخص نویسنده ضرور می‌دانیم. نخست اینکه نباید فراموش کرد که تاریخ پس از انقلاب، از ۲۲ بهمن ۵۷ آغاز می‌شود، و نه فقط آن فاصله کوتاه زمانی که نویسنده، رویدادها را در چارچوب آن محبوس بقیه در صفحه ۲

وقتی در شماره آبان ماه ۶۲ "شورا"، ماهنامه شورای ملی مقاومت اعلام شد: "ما (شورا) مجموعه‌ای از افراد و گروهها و احزاب و سازمانهایی هستیم که مختارانه و داوطلبانه بر اساس برنامه و اساسنامه و مصوبات مشترکی (که همگی بدانها تا مدت زمان معین ملتزم گشته‌ایم) گردم آمده‌ایم و مقدم هر شخصیت یا جریان خواستار آزادی و استقلال ایران را نیز که به شعار "نه شاه - نه خبیثی" وفادار باشد گرامی می‌داریم"، ما نیز همانند دیگر مبارزان راه آزادی و استقلال ایران آنرا مثبت ارزیابی کردیم. بویژه اینکه گفته میشد، هدف آن است تا "آزادی و استقلال میهن یعنی آرمان مشترک کلیه سرداران ملت ایران، از رهبران آزادی ستان صدر مشروطه گرفته تا پیشوای فقید نهضت ضد استعماری مردمان دکتر مصدق و از شهدای والامقامی چون قاضی محمد، دکتر حسین فاطمی و خسرو روزبه گرفته تا احمدزاده و جزئی و پاکنژاد و گلسرخی و سلطانیور و از حنیف نژاد تا سردار خیابانی و اشرف ربیعی، هرچه سریعتر محقق گردد".

شرکت هیئت نمایندگی حزب توده ایران در بیست و پنجمین کنگره حزب کمونیست فرانسه

از چهارشنبه ششم تا یکشنبه دهم فوریه بیست و پنجمین کنگره حزب کمونیست فرانسه در پاریس برگزار شد. برگزاری این کنگره در یکی از حساسترین مقاطع زندگی سیاسی و اجتماعی در فرانسه فوق العاده پراهمیت بود. حزب سوسیالیست فرانسه که از سال ۱۹۸۱ حزب حاکم در کشور است بتدریج از وعده‌های انتخاباتی

بقیه در صفحه ۴

شادباش به رفیق زرژمارشه

رفیق عزیز زرژمارشه، کمیته مرکزی حزب توده ایران انتخاب دویاره شما را به سمت دبیرکل حزب کمونیست فرانسه صمیمانه شادباش می‌گوید. پیروزی شما را در فعالیت پر مسئولیتتان بسود صلح و سوسیالیسم، دفاع از منافع طبقه کارگر و زحمتکشان فرانسه خواستاریم. کمیته مرکزی حزب توده ایران

علیرغم مشکلات عینی و ذهنی، حزب توده ایران به مبارزه در راه اتحاد نیروهای ملی و دمکراتیک ادامه خواهد داد

بقیه از صفحه ۱

می‌کند. ثانياً، اعضاء حزب توده ایران نخستین کسانی نبودند که بقول نویسنده بر روی صفحه تلویزیون آورده شدند. ولی ما اعتقاد راسخ داریم و فاکت های انکارناپذیر نیز دال بر آنست که اعضاء حزب ما نیز مانند دیگر مبارزان، پس از شکنجه های وحشیانه و بهره گیری از شیوه های مطرود و ضدانسانی روانگردانی به عاریت گرفته شده از " سیا " بر صفحه تلویزیون کشانده شده اند. آینده نه چندان دور این حقیقت را باز هم بیشتر عیان خواهد ساخت. ثالثاً، همه احزاب و سازمانها و شخصیت های شرکت کننده در انقلاب دیروز چیزی می‌گفتند که امروز نمی‌گویند. و این نیز امری است طبیعی. زیرا شرایط دیروز با امروز فرق دارد، زیرا رهبران سیاسی - مذهبی حاکم، به انقلاب خیانت کردند. رابعاً، دعوت مستمر حزب ما به اتحاد نیروها، " گدایی " نیست، هشدار است به آنانی که از تاریخ هشتاد سال اخیر نهضت رهایی بخش مردم میهن ما درس عبرت نگرفته اند و با هر گام نادرستی که برمیدارند ناآگاهانه آب به آسیاب امپریالیسم و ارتجاع می‌ریزند.

حزب توده ایران که اتحاد نیروهای ملی و دمکراتیک را کلید اصلی پیروزی بر ارتجاع و استبداد می‌داند، مبارزه در راه تحقق آن را ستون سیاست خود قرارداده، در این راه مبارزه کرده و خواهد کرد. این وظیفه از نقش حزب ما و رسالت تاریخی آن نشأت می‌گیرد. درست بهمین سبب ما اعلام کردیم که در شرایط حساس و بغرنج کنونی مشاجره قلمی را میان نیروهای دارای اهداف مشترک مردود می‌شماریم. درست بهمین سبب حزب ما از اعضاء و هواداران خود در داخل و خارج کشور خواسته تا نه تنها از هرگامی که منجر به نفاق گردد پرهیز جویند، بل از هیچ کوششی در جهت همکاری با نیروهای ملی و دمکراتیک و انقلابی دریغ نکنند.

برخی از سازمانهای مترقی و دمکراتیک درباره سیاست ما نظراتی داشته اند و دارند که میتوانند آنرا حفظ کنند. ما هم متقابلاً درباره سیاست و اعمال گذشته آنها نظریاتی داریم که برای خود محفوظ می‌داریم. برای احتراز از تفرقه، ما تا کنون از پاسخ به انواع اتهامات ناروا خودداری کرده ایم. هر آدم منصفی این حقیقت را تایید خواهد کرد که برای تحقق اتحاد و همکاری نیروهای ملی و انقلابی، سازمانهای حزبی ما، با در نظر گرفتن رهنمودهای پلنوم هیجدهم، صادقانه عمل کرده و گذشت های فراوانی کرده اند. و این در شرایطی است که برخی افراد و سازمانها همچنان برخورد غیردوستانه ای نسبت به حزب ما دارند و چون تنها به قاضی میروند، طبعاً خوشحال نیز برمی گردند.

باید گفت، هنوز هم هستند افرادی که خود را " چپ " و انقلابی می‌دانند و به بهانه اینکه گویا حزب توده ایران " ملی " و " مستقل " نیست به

ما حمله می‌کنند. چطور ممکن است حزب ارانی ها و روزیه ها و سیامک ها و افشلی ها و کبیری ها و عطاریان ما را که این همه قربانی در راه آزادی و استقلال ایران و حفظ و تمامیت ارضی کشور داده است، مخالف آزادی و استقلال ایران نامید؟ زمانیکه قهرمانان بنام و بی‌نام تربیت شده در دامن حزب پرافتخار ما، پای چوبه دار و یا در برابر جوخه اعدام فریاد می‌زدند " زنده باد ایران ! " و با کلمه مقدس میهن بر زبان، چشم از جهان فرومی‌بستند تا برای ابد، در قلوب میلیونها زنده و جاویدان باقی بمانند، آنانی که امروز ما را " ملی " و " مستقل " نمی‌دانند، بحق خود معنای این مقولات را از نشریات حزب ما می‌آموختند.

هستند کسانی که خصلت انترناسیونالیستی حزب ما را درک نمی‌کنند و ما را به نداشتن " استقلال " متهم می‌سازند. در این باره چه میتوان گفت؟ ما برای انترناسیونالیسم پرولتری ارج فراوان قائلیم. وقتی رژیم ولایت فقیه خائنانه به حزب ما یورش برد و هزاران نفر از اعضاء و هواداران آنرا روانه سپاهچالها کرد همه احزاب کمونیستی و کارگری در سراسر جهان صدای اعتراض خود را علیه این جنایت رژیم بلند کردند و حمایت و پشتیبانی بی چون و چرای خود را از حزب ما ابراز داشتند. چنین است انترناسیونالیسم پرولتری در عمل.

ولی عناصر راستی هم هستند که آگاهانه عمل می‌کنند. آنها از موضع توده ای ستیزی و کمونیسم ستیزی با ما روبرو می‌شوند. برای اینگونه افراد، مبارزه با حزب توده ایران سرمایه سیاسی است و در مواردی حتی وظیفه ای است که بعهده گرفته اند.

از ما می‌پرسند: با وجود حملاتی که از " چپ " و راست به حزب می‌شود، آیا بازم باید در راه اتحاد نیروهای ملی و مترقی تلاش کرد؟ پاسخ ما مثبت است. ایجاد جبهه متحد خلق برای حزب ما جنبه استراتژیک دارد که حاصل تحلیل دقیق علمی و عینی جامعه ماست. طبقات و قشرهای ملی و مترقی کشور ما هیچ کدام به تنهایی نمیتوانند با جبهه متحد ارتجاع و امپریالیسم مقابله کنند. بنابراین سیاست حزب ما و هر نیروی انقلابی واقع بین دیگر، جز مبارزه برای تحقق این اتحاد حیاتی نمی‌تواند باشد.

حزب توده ایران سیاست اتحاد نیروها را در آینده بازم پیگیرتر، عمیق تر و وسیع تر، علیرغم تمام مشکلات عینی و ذهنی ادامه خواهد داد. حزب ما تردیدی ندارد که این سیاست، که ناشی از ضرورت تکامل انقلاب ایران و بیان آرمان های خلقهای ما است، پیروز خواهد شد.

و سخن آخر: ما در مقابل سیاست تفرقه اندازی میان نیروهای ملی و دمکراتیک، سیاست اتفاق آنها را پیشنهاد می‌کنیم و در راه پیشبرد آن می‌کوشیم.

***

به سرکوب خلق کرد باید پایان داده شود!

بقیه از صفحه ۱
کشی رژیم افزود، که مبارزان کرد " راهی جز تسلیم شدن به ج.ا. ندارند و در غیراینصورت سرو کار آنها با سلاحهای گرم نیروهای ج.ا. خواهد بود " (اطلاعات ۲۵ آذر ۶۲).

ایشان هدف از این همه جنایت و تاکید بر تداوم آن را " تثبیت اجرای احکام اسلام، حاکمیت دولت ج.ا.، به انزوا کشاندن گروهکها و جداکردن صفوف مردم مسلمان " از آنها اعلام کرد. وی کوچکترین اشاره ای - حتی به حقوق ملی خلق کرد و ضرورت تامین آن نکرد یعنی به موضوعی که آماج و زمینه عینی پیکار نیروهایی است که رژیم قصد سرکوب و منزوی کردن آنها را دارد.

فرمانده سپاه پاسداران کردستان ضمن ادعای همکاری مردم منطقه با رژیم عنوان کرد که رزمندگان کرد " خودشان را بر مردم کردستان تحمیل کرده اند " و در ادامه افزود: " مردم کردستان مسلمانند و به همین دلیل همیشه با دشمن در ستیز بوده و بر ما واجب است که در کنار مسلمانان منطقه در مقابل دشمنان بایستیم ". وی با توسل به این تشبیهات عوامفریبانه می‌کوشد تا اهداف ارتجاعی حاکمیت ج.ا. را از آغاز و تداوم این جنگ برادرکشی پرده پوشی کند. آن که خود را بر خلق کرد تحمیل کرده، نه رزمندگان برخاسته از دل آن، بلکه رژیم ج.ا. است که قصد دارد تا به هر طریق ممکن از جمله کاربست خشن ترین اشکال سرکوب نظامی آمال ارتجاعی خویش را پیش برد. دشمن خلق کرد کسی است - و خلق کرد با کسی در ستیز است - که کوچکترین وقعی به آرمان ملی آن ننهاد و مشغول سرکوب فرزندان و نیروهای پاکبخته مردم ستمدیده کردستان است.

ادعای همکاری خلق کرد با ج.ا. نیز توهم پرچی پیش نیست. اظهارات مسئول ستاد هیئتهای هفت نفره در ارومیه گواه بارز این واقعیت است: " ما نتوانسته ایم بین زارعین کردستان برویم. چرا باید طوری باشد که زارعین برای حل مسائل خودشان پیش ما نیایند ". سخنی است صریح و روشن و مؤید عدم مقبولیت رژیم میان کشاورزانی که از حاکمیت جز قساوت و جنایت و لگدمال کردن بدیهی ترین خواست عادلانه خویش ندیده اند. از اینروبر خلاف دعاوی بی پایه دست اندرکاران رژیم، حاکمیت ج.ا. در کردستان، نه بر اساس اعتماد و پذیرش توده ها بلکه تنها بر شالوده سرنیزه و توپ و تانک آمریکایی، قتل و کشتار و دیکتاتوری عنان گسیخته استوار است.

تشدید فشار علیه خلق ستمدیده کرد ضمن آنکه سیمای رژیم را بیش از پیش نزد مردم کردستان و همه زحمتکشان ایران آشکار می‌سازد، مبین این واقعیت نیز هست که نهضت رهایی ملی در کردستان تحت رهبری حزب دمکرات کردستان - برخلاف دعاوی زعمای ج.ا. - از قوام و ژرفای بقیه در صفحه ۵

در گوشه و کنار کشور

فصل سرما و کمبود نفت

ما صاحب نفت هستیم و از بی نفتی رنج می‌بریم. با این حال حس همدردی و همبازی در میان مردم آنچنان وسعت گرفته است که خانواده‌ها حتی سه لیتر و پنج لیتر نفت خود را با هم تقسیم می‌کنند. این همبستگی بیشتر از نفت در انسان گرما تولید می‌کند. با همین ذره ذره گرمی‌ها، فصل پرودت و سرما را به پایان خواهیم رساند (از متن یک نامه).

منع خروج نوجوانان

خانواده‌های زحمتکشان به شدت در برابر تبلیغات گسترده رژیم در کشاندن نوجوانان به جبهه جنگ مقاومت می‌کنند. برخی از خانواده‌ها نیز دست فرزندانشان را میگیرند و به خارج از کشور می‌روند. اما دولت ج.ا. منع خروج نوجوانان می‌شود. بر اساس آخرین خبر، جوانان و نوجوانان تا متولدین ۱۳۴۹ حق خروج از کشور ندارند.

رئیس ۲۰ میلیون بیسواد

قرائتی مسئول "نهضت سواد آموزی" در یک نشست خصوصی در پاسخ این سؤال که پیشرفت در امر سواد آموزی چگونه است؟ گفت: من پارسل رئیس ۱۵ میلیون بیسواد بودم و امسال رئیس ۲۰ میلیون بیسواد هستم.

مقاومت مردم و وحشت پاسدارها

پاسدارها می‌خواستند در خیابان طبرسی واقع در خیابان پیروزی (مرد جوانی را دستگیر کنند. مادر او شروع به داد و فریاد کرد. مردم جمع شدند و بگرد آنها حلقه زدند. پاسدارها بوسیله بلندگو از مردم خواستند که متفرق شوند. مردم از جای خود تکان نخوردند. پاسدارها که سخت دچار وحشت شده بودند برای ترساندن مردم گفتند این مرد مسلح است و ممکن است به شما آسیبی برساند. مردم ترتیب اثر ندادند. پاسداران باتیراندازی هوایی آنها را متفرق کردند و سرانجام به زور قنداق تفنگ مادر و پسر را همراه خود بردند.

کاهش تیراژ روزنامه‌ها

تیراژ روزنامه‌های مجاز کشور به شدت روبه کاهش است. روزنامه فروشی در مرکز شهر تهران می‌گفت: روزانه ۱۵۰ تا روزنامه می‌آورم. گاهی مجبور می‌شوم تا ۱۳۰ تای آنها را برگشت بدم. وی می‌گفت زمانی تیراژ فروش بالا می‌رود که آکمی فروش پیکان و رونویا رفتن به مکه در روزنامه‌ها چاپ شده باشد.

کرامت و خسرو: دو ستاره خونین بر پرچم انقلاب و آزادی زحمتکشان

بمناسبت یازدهمین سالروز شهادت دو قهرمان

بازدارنده و پرداختن به ادبیات مبارز و نابودکننده فرهنگ استعماری است. اینجاست که میان طراحان و خالقان ارزشهای ادبی و هنری کشور استعمارزده، تضاد و تعارض که در سطح قالب و فرم باقی می‌ماند، تا آنجا کشیده میشود که بیشتر نویسندگان و ناقدان ادبی و هنری و بومی، به ادبیات زنده، به تنها ادبیات ممکن، یعنی ادبیات توده‌ای، به عنوان پدیده‌ای حقیر چشم می‌دوزند و آنرا عاری از والایی هنری توجیه می‌کنند.

از مقاله "ادبیات و توده"

"امروز توقع جامعه از شاعر به عنوان انسان مقاوم و استوار، فزونی گرفته است. و این چیزی جز ضرورت زمانه نیست. جامعه، شاعر پرچنب و جوش می‌طلبد، شاعری که باید وجدان طبقاتی را در میان مردم شکل بخشد، زیرا که شعر هنر ملی ماست. ادبیات ما ادبیات شعری است، سنت و ریشه در خون ما دارد، می‌تواند اثر بگذارد، حرکت ایجاد کند، می‌تواند سرود مقاومت و مبارزه باشد. شاعری که دینامیسم تاریخ را دریافته، امیدساز و پرتحرک است و این شاعر کسی نیست جز آنکه باید او را در میان خود داشته باشیم. جامعه‌ای که در آن زیستن مفهومی مترادف با رنج دارد، شاعر نومید، درمانده، مسیح وار طریمی شود. زیرا در راه به چنگ آوردن حقوق خویش، در این دوران، نمی‌توان آنسوی صورت را نیز آماده سیلی خوردن کرد."

از مقاله "حیثیت شاعر"

۲۹ بهمن سالگرد شهادت دو قهرمان نامدار خلق است. یازده سال پیش دژخیمان رژیم ستمشاهی، خسرو گل سرخی، شاعر و نویسنده انقلابی و کرامت الله دانشیان، انقلابی سلحشور را به چوبه اعدام بستند.

در بیدادگاه نظامی، خسرو و کرامت نه به دفاع از خود، بلکه به دفاع از خلق خود، از آرمان و جهان بینی خود برخاستند. خسرو، در تنگنای بیدادگاه از ارانی‌ها و روزبه‌ها سخن گفت. خسرو و کرامت با دفاع انقلابی خود قلب توده‌های مردم را تسخیر کردند. آنها در سحرگاه ۲۹ بهمن ۵۴ در خون خود طپیدند، ولی سنگر آنها، سنگر پیکار بخاطر صلح، سوسیالیسم و آزادی و ترقی اجتماعی همچنان می‌عادگاه پرشورترین رزمندگان انقلابی است.

اندیشه‌هایی از رزمنده شهید

خسرو گل سرخی

درباره هنر و فرهنگ

نخستین برنامه اساسی که فرهنگ استعماری در حیطه ادبیات عمل می‌کند، بی ارزش جلوه دادن ادبیات توده‌ایست. نویسندگان و هنرمندان بومی که فرهنگ استعماری را به عنوان فرهنگی برتر پذیرا می‌شوند، حتی آنان که چنین می‌اندیشند که به ادبیات اجتماعی پرداخته‌اند، دچار نگرش غلط تاریخی می‌شوند و زمینه‌های بورژوازی، بویژه در آنان، بزرگترین نیروی

مردم آزادیخواه ایران! برای نجات جان زنده‌بگوران سلول‌های زندان اوین و دیگر زندان‌ها، صدای اعتراض خود را بلند کنید!

درسهایی از مقاومت پیروزمندان کارگران و کارکنان ذوب آهن اصفهان

بقیه از صفحه ۱

همبستگی کارکنان درون مجتمع ذوب آهن

یکی از عوامل مهم در پیروزی اعتصاب، همبستگی کارکنان این مجتمع عظیم صنعتی بود. با وجود تنوع رشته‌ای مجتمع، از قبیل ساختمانی، صنعتی و خدماتی و مساحت فوق العاده مجتمع، کارکنان موفق شدند وحدت و هم آهنگی بیسابقه‌ای از خود نشان دهند.

یکی از شیوه‌های شناخته شده ارتجاع در خنثی کردن اعتصاب‌ها و خفه کردن آنها در نطفه، تفرقه افکنی میان کارگران و کارکنان بخش‌های گوناگون به بهانه‌های مختلف است. کارکنان ذوب آهن با درایت و تیزهوشی توانستند این توطئه را خنثی کنند و همبستگی با کارگران اعتصابی را به سرعت سازمان دهند. این یکی از درسهای مهم اعتصاب کارگران ذوب آهن است که باید مورد توجه کارگران دیگر صنایع بزرگ کشور قرار گیرد.

همبستگی کارگران دیگر واحدهای صنعتی کشور با کارکنان اعتصابی ذوب آهن

این عامل یکی دیگر از مهمترین عناصر پیروزی اعتصاب بوده. تلاش ارگانهای سرکوبگر همواره این است تا اعتصاب هر واحد را در خود آن واحد محصور کنند. زیرا بخوبی می‌دانند در صورت دستیابی به این هدف به آسانی می‌توانند اعتصاب را با شکست روبرو سازند. ولی فراهم بودن زمینه ناراضی عمومی و نفرت فزاینده توده‌های زحمتکش از رژیم ولایت فقیه، کارآیی این شیوه رایج را از بین برد و خیر اعتصاب سرعت در سراسر کشور بخش شد. همبستگی کارگران پالایشگاه تبریز، کارخانه تراکتورسازی تبریز، ماشین سازی اراک، کارخانه سیمان لوشان، پالایشگاه اصفهان و... از مبارزه کارگران و کارکنان مجتمع ذوب آهن اصفهان، رژیم را مجبور کرد تا از تریبون نماز جمعه اصفهان و تلویزیون محلی کمک گیرد. وحشت رژیم از گسترش ابعاد همبستگی به سراسر کشور و تبدیل آن به موج همبستگی ملی که می‌توانست به اعتصاب همگانی منجر گردد، او را بر آن داشت تا به سرعت موافقت خود را با خواستهای اعتصاب اعلام دارد.

همبستگی جهانی با کارگران اعتصابی

اعلام همبستگی فدراسیون جهانی کارگران از کارگران اعتصابی و نیز اتحادیه‌های کارگری فرانسه، آلمان فدرال، سوئد، پاکستان و دیگر کشورها، نقش بسزایی در افشای رژیم ترور و اختناق ایفاء کرد. مسلماً اگر این گونه همبستگی‌ها با سرعت و به شکلی فعال سازمان داده شود، تاثیر فوق العاده‌ای در روند مبارزه طبقه کارگر ایران خواهد داشت. زمینه

همبستگی اتحادیه‌های کارگری مترقی بین المللی با زحمتکشان ایران همیشه فراهم است. وظیفه اعضا و هواداران حزب توده ایران در خارج از کشور است که در استفاده از این شرایط هرچه بیشتر کوشا باشند.

نقش نمایندگان کارکنان و تنوع شیوه مبارزه

برای پیروزی در مبارزه باید از اشکال و شیوه‌های مختلف بهره گرفت. در مبارزات کازگری، موثرترین سلاح، تشکل یکپارچه و منسجم کارگران اعتصابی است. ارتجاع حاکم که از اتحاد کارگران هراس داشت، کوشید از تشکل‌های کارگری در موسسات صنعتی جلوگیری کند. بهمین دلیل کارگران ذوب آهن

سرکوب کند. این یکی از مهمترین نتایج مقاومت قهرمانانه کارگران ذوب آهن است که می‌تواند و باید در مبارزات روزمره در نظر گرفته شود.

باید خاطر نشان ساخت، که سران رژیم خواهند کوشید تا به توطئه خود در زمینه "تعاونی کردن" جامعه عمل ببوشانند. کارگران باید هشیار باشند. عدم یک سپر مقاومتی، یعنی سندیکاها و اتحادیه‌ها، کارکنان ذوب آهن را در موقعیت مشکلی قرار می‌دهد. ولی از تجربه ۲۰ هزار نفری در آینده نیز میتوان و باید استفاده کرد. کارگران رشته‌های مختلف باید با استفاده از فرصت هسته رهبری مخفی را در سراسر مجتمع بوجود آورند. این هسته‌ها می‌توانند در تجهیز کارگران برای مبارزه در راه احقاق حقوق حقه خود، نقش مهمی را ایفاء کنند.

***

لشین و مبارزه طبقاتی

"اینکه مجاهدات پرشی از اعضای جامعه میهن با مساعی اعضاء دیگر نمایان دارد، اینکه زندگی اجتماعی سرشار است از تضادهای اینک تاریخ منظره‌ایست از مبارزه بین خلق‌ها و جامعه‌ها و همچنین مبارزه داخل آنها و نیز تنارب دوران‌های انقلابی و دوران‌های ارتجاعی، صلح و جنگ، رکود و ترقی سریع یا انحطاط، همه اینها واقعیتی است بر همه عیان. مارکسیسم رشته هدایت کننده‌ای را که امکان می‌دهد قانونمندی را درون این دالان بیخ و پایه، در درون این آشفتگی‌های ظاهری کشف کنیم بدست می‌دهد و این قانونمندی همانا عبادت است از تئوری مبارزه طبقاتی".

شرکت هیئت نمایندگی

بقیه از صفحه ۱

خود فاصله

گرفت، بطوریکه در سال ۱۳۴۶ کمیته مرکزی حزب کمونیست فرانسه چاره‌ای جز این ندید که از شرکت جستن در دولت فابیوس امتناع کند. اینک دولت سوسیالیست فرانسه روز بروز بیشتر در مقابل نیروهای راست عقب نشینی می‌کند و امپریالیست‌های آمریکایی هم فشار بیشتری برای شرکت وسیعتر فرانسه در برنامه‌های تسلیحاتی غرب و همکاری گسترده‌تر در ماجراجویی‌های بین المللی علیه جنبش‌های رهایی بخش ملی وارد می‌آورند. از این نظر، کنگره حزب کمونیست فرانسه که یکی از هدفهای جستجوی راههای تازه‌ای برای همکاری زحمتکشان و نیروهای مترقی کشور بمنظور برون رفت از بحران اقتصادی و اجتماعی بود اهمیت تاریخی کسب می‌کند.

در این کنگره فرستادگان بسیاری از احزاب برادر و جنبش‌های رهایی بخش ملی حضور داشتند. نماینده حزب توده ایران نیز در کنگره بیست و پنجم حزب کمونیست فرانسه حضور داشت.

رفیق رژ مارش از نوبه مقام دبیر کلی حزب کمونیست فرانسه برگزیده شد.

اصفهان از این سپر مقاومتی محروم بودند. ولی آنها که تجربه مبارزات اعتصابی دوران ستمشاهی را پشت سر داشتند، توانستند با انتخاب نمایندگانی از میان خود، این کمبود مهم را تا حدی جبران کنند. انتخاب نمایندگان و حمایت یکپارچه کارکنان از آنان، نقش مهمی در بر سر رسیدن اعتصاب داشت. کارگران اعتصابی موفق شدند تا با شیوه‌های مختلف ارگانهای سرکوبگر مقابله کنند و بدینسان مقامات ج.ا. را که در آغاز به هیچوجه قصد مذاکره نداشتند، پشت میز مذاکره بنشانند. کارکنان اعتصابی موفق شدند خواستهای به حق خود را، از جمله لغو توطئه "تعاونی کردن" به قصد اخراج کارگران را و نیز بهبود شرایط کار و بیمه و غیره را به رژیم تحمیل کنند.

پیروزی کارکنان ذوب آهن در این مرحله از جنبش اعتصابی کارگران و مبارزه توده‌های زحمتکش علیه رژیم استبداد قرون وسطایی اهمیت ویژه‌ای دارد. این پیروزی قدرت لایزال طبقه کارگر و ضعف ارتجاع حاکم را آشکارتر کرد. کارگران و کارکنان مجتمع ذوب آهن با مبارزه سرسخت خود و کارگران دیگر موسسات صنعتی با همبستگی با آنها نشان دادند، که در صورت اتحاد و یگانگی و بی‌گیری و سرسختی در مبارزه میتوان ارتجاع را به عقب نشینی مجبور کرد و خواستهای حق خود را به کرسی نشاند. آشکار شد که رژیم قادر نیست هر مقاومتی را

در پشتیبانی از کادرهای رهبری حزب توده ایران شهرداران سه شهريونان ج.ا. را محکوم کردند

شهرداران سه شهريونان، تعدادی از شخصیت‌ها، همچنین سندیکی فلزکاران استان یی اوموتتو طی نامه‌ای اعتراض خود را مبنی بر پایمال شدن حقوق دمکراتیک، شکنجه‌های طاقت فرسا و اعدام‌های سازمان نظامی حزب توده ایران ابراز داشتند. در این نامه، امضاء کنندگان خواستار علنی شدن محاکمه کادر رهبری حزب، اعزام گروهی از پزشکان برای معاینه زندانیان سیاسی و انتخاب وکیل برای آنان شدند.

متن نامه اعتراضی به شرح زیر است:

" برای احترام به حقوق بشر در ایران

قریب دو سال است که در ایران محاکمه شخصیت‌های ادبی و فرهنگی و اعضاء و هواداران اپوزیسیون شروع شده است. در این محاکمات ابتدایی‌ترین موازین قوانین ملی و اصول منشور حقوق بشر زیر پا گذاشته میشود.

متهمین این محاکمات فرمایشی و غیرقانونی که برپایه به اصطلاح "اقرار" برگزار میشود، در اثر شکنجه‌های طاقت فرسای جسمی و روحی و نداشتن تماس با دنیای خارج در معرض مرگ قرار دارند.

به عنوان مثال میتوان از دستگیری جمعی از کادر رهبری حزب توده ایران در فوریه ۱۹۸۲ و اعدام گروهی از آنان نام برد. همچنین رژیم ج.ا. در تدارک محاکمه کادر رهبری حزب توده ایران است.

ما امضاء کنندگان این سند از تمامی شهروندان، جوانان، شخصیت‌های فرهنگی و نیروهای دمکراتیک می‌طلبیم تا با بلندکردن صدای اعتراض خود، خواستار تامین کلیه حقوق زندانیان سیاسی تحت محاکمه و رعایت قوانین قضایی ملی و بین‌المللی و اصول منشور حقوق بشر در دادگاهها بشوند و از دولت ایران بخواهند که یک گروه مرکب از پزشکان و متخصصین

به سرکوب خلق کرد باید پایان داده شود!

بقیه از صفحه ۲

عینی برخوردار است زیرا در غیراینصورت حضور دهها هزار پرسنل نظامی در منطقه و تصمیم به تشدید بیش از پیش اعمال قهر علیه مردم و حزب دمکرات کردستان ضرورتی نداشت.

در شرایط کنونی اجتماعی و سیاسی کشور، جنبش ملی خلق کرد از زمینه عینی مساعد و موقعیت مطلوب برخوردار است. نقاب ریا و تزویر رژیم پرافتاده و دست‌آورد تنها پیش مردم محروم کردستان بلکه نزد همه زحمتکشان ایران رو شده است. رژیم علیرغم گذشت شش سال از انقلاب ۲۲ بهمن به هیچیک از وعده‌های پرطمطراق خود عمل نکرده و پیوسته بر فقر و

بیطرف بین المللی وضعیت روانی و فیزیکی زندانیان را بررسی کرده و امکان حضور آنها را در دادگاه تأیید کنند.

- یک گروه از وکلای دمکرات قانونی بودن و صحیح برگزار شدن جلسات محاکمه را تأیید کنند.

- به زندانیان سیاسی اجازه انتخاب وکیل مدافع، حتی از خارج داده شود.

- نیروهای دمکراتیک دعوت از شهروندان را برای مبارزه در راه دمکراسی و احترام به اصول منشور حقوق بشر در هر کشوری، صرفنظر از رژیم موجود وظیفه اصلی خود میدانند.

از جمله امضاء کنندگان این نامه میتوان از شخصیت‌های برجسته‌ای چون واساپلوس پاناکیوس، شهردار توانیو، نیکلایدو باربارا، معاون شهردار نیکه آ، ترسیس تاسوس، شهردار آلکینیون، آناستازیاداس آنتیسس، معاون شهردار سالونیک، هالواتیسس بقتریس، مشاور شهردار سالونیک، سیتسیرلیس استه لیوس، شهردار آگرینیون و کارداراس نیکلاس معاون شهردار نئا اسمیونی نام برد.

محرومیت مردم افزوده شده و این در حالی است که بزرگ مالکان، کلان سرمایه‌داران و انحصارات یغماگر امپریالیستی در پرتو عنایت ج.ا. به فارتگری و زراندوزی مشغول بوده و هستند. بی‌آمد محتوم این وضع محدود شدن روزافزون پایگاه مردمی رژیم و گسترش موج نارضایتی توده‌های سراسر کشور است. در زمینه چنین اوضاع و احوال اقتصادی، اجتماعی و سیاسی، خواست برحق و پیکار عادلانه خلق کرد با نبرد سراسری و روبه‌اوج زحمتکشان میهن علیه ارتجاع حاکم بیبوند میخورد و این عامل بر توان نهضت رهایی‌مندی در کردستان به میزان قابل ملاحظه‌ای می‌افزاید و افقهای روشنی‌دور برآیند می‌گشاید.

جمهوری اسلامی و انحصارهای امپریالیستی

ایران و ژاپن

بموجب ارقام سازمان بازرگانی خارجی ژاپن، صادرات ژاپن به ایران به چهار برابر افزایش یافت. میانگین صادرات ژاپن به ایران به ۲۰۰ میلیون دلار در سال بالغ میشود.

افزایش واردات برنج

واردات برنج در سال جاری به ۷۰۰ هزار تن رسید. کل تولید برنج در استان‌های گیلان و مازندران از یک میلیون تن تجاوز نمی‌کند، در حالیکه مجموع تقاضا در سال ۲ میلیون تن برآورد شده است.

"شیطان بزرگ" و رژیم ولایت فقیه

در سال ۱۹۸۴ ایالات متحده آمریکا مبلغ ۱۰ میلیون دلار پسته از ایران وارد کرد. این رقم سه برابر بیشتر از سال ۱۹۸۲ و تقریباً ۹۷ درصد مجموع نیازمندیهای وارداتی ایالات متحده است. بازرگانی دو جانبه در زمینه واردات کشاورزی در سال ۱۹۸۴ به مبلغ ۲۰۲ میلیون دلار رسید. مجموع صادرات آمریکا به ایران در همانسال به ۱۲ میلیارد دلار بالغ شد که رکورد جدیدی در مناسبات بین‌دو کشور است.

احیای قراردادهای خرید اسلحه

رژیم ایران با انحصار اسلحه‌سازی آلمان غربی "هوالدس ورکه - دوپچه و رفت" درباره تحویل شش زیردریایی نوع ۲۰۹ سفارش شاه مخلوع که در سال ۱۹۷۸ باطل شد، وارد مذاکره شده است. این سفارش بخشی از یک معامله بزرگ از جمله ۱۲ ناوساخت آلمان غربی و هلند است.

جمهوری اسلامی بزرگترین

وارد کننده پودر شیر

انحصار کانادایی "کونیندا کورپریشن" قرارداد تحویل ۱۰۰۰ تن پودر شیر بدون چربی را با دولت ایران امضاء کرد. ارزش این معامله به علت زدوبندهای پشت پرده اعلام نشده است.

تحقیر و نفی موجودیت یک خلق، پایمال ساختن آرمان برحق و دیرینه آن و براه انداختن جنگ برادرکشی و سرکوب نظامی راه حل مساله ملی نیست. هیچ رژیمی قادر به انقیاد خلقی که در راه رهایی ملی پیکار می‌کند نبوده و نیست و نخواهد بود. یگانه راه حل مساله ملی برسیت شناختن کامل حقوق ملی خلقها با حفظ تمامیت ارضی ایران است. به جنگ برادرکشی در کردستان باید پایان داد.

پیکار مستمر در راه وحدت عمل کلیه مبارزان راه استقلال، آزادی و عدالت اجتماعی یک وظیفه انقلابی است!

راه حل رسمی و نهائی مسأله مسکن در نظام ج.ا.:

"مکانیسم استیجار"

دست اندرکاران ج.ا. که در دوران اوج انقلاب وعده های طلایی در زمینه حل معضل مسکن می دادند اینک برآندند که "مشکل مسکن آنقدر بزرگ نیست که روی آن آنقدر وقت و نیرو صرف شود." مادر کشورمان کسی را نداریم که بی سرپناه کنار خیابان بخوابد" (رییس کمیسیون مسکن مجلس). به اعتقاد کازرونی، وزیر مسکن، این معضل ناشی از سطح بالای توقع مردم است زیرا "در گذشته مسکن برای خانوار مفهوم داشته ولی امروز برای یک خانواده مطرح است" و در سابق خود برای داشتن خانه "۴ تا ۵ سال صبر می کرد ولی امروز به محض اینکه تشکیل خانواده می دهد در همان لحظه احساس می کند که باید مالک یک واحد مسکونی بشود". آقای کازرونی که انقلاب بزرگ ۲۲ بهمن را به بوته فراموشی سپرده و مایل است که انتظار توده هادر همان سطوح توقع دوران رژیم ستمشاهی باشد، حق طبیعی زحمتکشان برای داشتن یک مسکن مناسب را نفی کرده و می گوید: "به علت یکسری شعارهای فلط ما به این دیدگاه کمک کردیم که هر کسی باید صاحب یک خانه شود" (اطلاعات ۲۰ دی ۶۲).

مسئله مسکن و دشواری های غدیده ناشی از آن یک واقعیت غیر قابل انکار است. حتی آقای شهرکی، رییس کمیسیون مسکن مجلس که این معضل را "آنقدر بزرگ" نمی داند. معترف است که در حال حاضر جامعه نیازمند ۲ الی ۲ میلیون واحد مسکونی برای سروسامان دادن به وضع مشکل زیست توده های میلیونی است (اطلاعات ۵ آذر ۶۲). بعبارت دیگر طبق همین آمار دست و پا شکسته قریب به ۲ میلیون خانواده - با تعداد عائله حدود ۱۵ میلیون نفر - فاقد سرپناه مناسب که از حقوق بدیهی و مسلم زندگی است، می باشند. به گفته دست اندرکاران رژیم، آمار مذکور بدون احتساب رشد جمعیت و استهلاك واحدهای مسکونی بدست آمده و چنانچه دو عامل یاد شده را نیز در نظر بگیریم میزان نیاز جامعه به خانه های مسکون بر مراتب پیشتر از این ارقام است.

بدین ترتیب سردمداران ج.ا. معضل مسکن را نفی نمی کنند - زیرا نمیتوانند - بلکه آن را امری طبیعی و محتمم جلوه می دهند و در اثبات این نظریه، از هیچ کوششی از جمله تحریف واقعیت جهان سوسیالیسم دریغ نمی ورزند. کازرونی می گوید: "اجاره کردن خانه الان در همه شهرهای بزرگ دنیا مرسوم است. کشورهای دنیا هرچقدر که اقتصاد پویاتری داشته باشند سهم مسکن های استیجاری آنها افزایش می یابد". وی جهان را به دنیای سرمایه داری که طرفدار آنست محدود می کند و این واقعیت انکار ناپذیر را که در جامعه کشورهای سوسیالیستی معضل مسکن در مجموع حل

اعلامیه کمیته مرکزی ...

بقیه از صفحه ۱

شکنجه زندانیان سیاسی با تکامل یافته ترین ابزار و آلات مانند شوک الکتریکی و دستگاه "آپولو" امری است متداول. انسانها را سرودست می شکنند و زنده زنده روی اجاقهای سرخ شده الکتریکی می نشانند. بهره گیری از انواع داروهای مخدر و روانگردانی طبق اخبار موثق رسیده از درون زندان به قصد اخذ "اعتراف" بار دیگر با شدت بیشتری آغاز شده است. تعداد توده ایهایی که تحت تاثیر اینگونه داروها دچار بیماریهای روانی شده و به تیمارستانها انتقال می یابند، رو به فزونی است. زندانیان توده ای در سخت ترین شرایط نگاهداری می شوند. آنان در "کمیته"، "اوین"، "قزل حصار" و غیره با عذابهایی جانکاه روبرو هستند. نه زنان و نه خانواده های متهمین از تعقیب و زندان و شکنجه مصون نیستند. بستگان نزدیک متهم را پیش چشم آزار می دهند تا او را وادار به تسلیم کنند. بسیاری خانواده های توده ای - پدر و مادر و فرزند - که با هم در سلولهای تنگ و تاریک نگاهداری می شوند. در نتیجه بستن چشم های زندانیان با چشم بندهای مخصوص بمدت شش ماه تا یکسال، تعداد افرادی که بینائی خود را از دست می دهند رو فزونی است. نبود بهداشت و درمان و تغذیه ناسالم موجب شیوع انواع امراض ریوی و پوستی میان زندانیان شده است. تعداد کشته شدگان زیر شکنجه بطور بیسابقه ای افزایش می یابد. زندانهای ایران از زندانیان سیاسی انباشته شده است. ارگانهای سرکوبگر شب و روز در همه جا در پی شکار مخالفان عقیدتی رژیم اند. موج بازداشت ها در میان کارگران، دانشجویان و روشنفکران دوباره آغاز شده است.

توده ایهای در بند و دیگر میهن پرستان در شکنجه گاههای "اوین" و "اتاق های تشیت" و دیگر مراکز مخفی ارگانهای اطلاعاتی به وحشیانه ترین اشکال عذاب می بینند و تحقیر می شوند. برای چه ؟ برای خواست

شده، نادیده می گیرند تا به زحمتکشان میهن بقبولانند که محرومیت آنها امری مقدرو اجتناب ناپذیر است.

برشالوده این طرز تفکر ارتجاعی است که وزیر مسکن نقطه نظر خودو دیدگاه رسمی دولت را در زمینه مسئله مسکن چنین بیان می دارد:

استیجار یک مکانیسم بسیار معقولی برای برخورد با طبقه محروم جامعه است... در شهرهای بزرگ باید مکانیسم استیجار را راه بیندازیم". یعنی باید معدودی بساز و بفروش با سرمایه و حاصل رنج به یغما رفته طبقات مولد و زحمتکش جامعه، واحد مسکونی احداث کنند و یا اجاره دادن آن به محرومان و ستمدیدگان و به فارت بردن بخش عمده در آمد اندک آنها، شکاف میان فقر و ثروت و رفاه و محرومیت را بیش از پیش ژرف تر سازند. واقعیتی که در همه جوامع سرمایه داری شاهد آن هستیم.

اطلاعیه هیئت سیاسی

کمیته مرکزی حزب توده ایران

هیئت حاکمه ایران که با بحران عمیق اقتصادی، اجتماعی، سیاسی، نظامی و نیز با ناراضائی فزاینده توده های وسیع زحمتکش روبروست، برای زهرچشم گرفتن از مردم هر روز به جنایت تازه ای دست می زند.

روز بیست و سوم بهمن ۱۳۶۲ روابط عمومی وزارت اطلاعات اعلام کرد که ارگانهای سرکوبگر رژیم طی یک یورش سبعانه عده ای از "کادرهای سازمان فدائیان - جناح کشتگر" را دستگیر کرده اند. از سرنوشت دستگیرشدگان خبری در دست نیست.

در همان روز روابط عمومی وزارت اطلاعات خبر دستگیری و قتل ۲۰ نفر از اعضای سازمان مجاهدین خلق ایران را در استانهای تهران، اصفهان و مازندران انتشار داد.

حزب توده ایران به کشتارهای بی بندوبار رژیمندگان راه استقلال و عدالت اجتماعی بشدت اعتراض می نماید، خواستار آزادی فوری همه میهن پرستان دستگیر شده است و اعمال ضدبشری رژیم را قویا محکوم می کند. ۲۲ بهمن ۱۳۶۲

آزادی، استقلال و عدالت اجتماعی و صلح. وظیفه همه ماست که درپاره این سربازان رهائی خلق بیندیشیم و از هر راه که می توانیم بیاری آنان بشتابیم.

همبستگی با زندانیان سیاسی و مبارزه در راه آزادی فوری و بدون قیدو شرط آنان، وظیفه مقدس هر انسان شرافتمند و بشردوست در ایران و در سراسر جهان است. فقط با مبارزه پیگیر است که می توان هزاران مبارز راه رهائی توده های محروم را از مرگ حتمی نجات داد.

ما از همه بشردوستان آزاده در ایران و خارج از ایران، از همه سازمانهای مترقی می خواهیم تا صدای اعتراض خود را علیه جنایات نوبتی هولناکی که در سیاهچال های رژیم در شرف تکوین است بلند کنند.

کمیته مرکزی حزب توده ایران ۲۳ بهمن ۱۳۶۲

"دولت خدمتگزار" سرمایه داران بزرگ، با اتخاذ سیاست تبعیض طبقاتی آشکار به یاری صاحبان ثروت می شتابند و انواع تسهیلات فنی و کمکهای مالی برای آنها قائل می شود. وزیر مسکن صریحا می گوید که میزان وام دولتی به متقاضیان، با سطح درآمد آنها نسبت مستقیم دارد. به عبارت دقیقتر به کسانی که از ثروت بیشتر برخوردار هستند (سرمایه داران بزرگ و اقشار مرفه) سهم بیشتری از مساعدتهای مالی دولت تعلق می گیرد. و بالعکس به محرومان کم درآمد - چون محروماندا - وام کمتری اختصاص می یابد. وی در جای دیگر این نظریه ارتجاعی را کاملا عربان ساخته و اعطاء وام به بی بضاعت ترین اقشار جامعه را عملا منتفی اعلام می کند. "از یک سطح در آمد پایین، مسکن دائم حتی با پرداخت وام هم جواب نمی دهد". آقای بقیه در صفحه ۸

حراج نفت و خرید جنگ افزار از دلال های انحصارات اسلحه سازی

در شرایطی سران جمهوری اسلامی دیوانه وار نعره های گوشخراش ادامه جنگ را سرمی دهند که ناگزیرند برای پیشبرد نقشه های توسعه طلبانه خود و گرداندن چرخ اقتصاد بحران زده کشور بر بزرگترین ثروت ملی مردم ایران یعنی نفت چوب حراج تازه به تازه ای بزنند.

در پی حملات جدید به نفتکش ها در آبهای خلیج فارس و تشدید درگیریها و بروز ناامنی در منطقه، نرخ کشتیرانی در خلیج فارس بشکل بیسابقه و سرسام آوری افزایش یافت. نرخ بیمه هم اکنون به ۷٫۵ درصد افزایش یافته است. البته " بیمه گران لویدز تصمیم گرفته اند از این بعد نرخ بیمه را از ۷٫۵ به ۱۵ درصد ارزش کالای بیمه شده افزایش بدهند." بازم احتمال آن وجود دارد که نرخ بیمه تا ۲۷٫۵ درصد برسد. (اطلاعات ۸ دیماه ۶۲).

حال پرسش اینست که سوده های افسانه ای ناشی از افزایش نرخ بیمه در جیب چه کسانی سرازیر میشود؟ تاوان افزایش نرخ بیمه را چه کسانی باید بپردازند؟ پاسخ روشن است: از کیسه خلتقهای منطقه، بویژه مردم محروم ایران و عراق به جیب امپریالیسم جهانی، بسرکردگی امپریالیسم آمریکا ریخته می شود. واکنش دولت ایران در برابر افزایش نرخ بیمه به خودی خود نمایانگر واقعیات بسیاری است.

پس از افزایش نرخ بیمه، بیدرتنگ آقای غرضی، وزیر نفت، طی یک مصاحبه مطبوعاتی و رادیو و تلویزیونی در روز ۱۱ دیماه اعلام میدارد که: " وقتی که نرخ بیمه ها برای کشتی هایی که به خلیج می روند از ۵ به ۷٫۵ درصد افزایش یافته، ایران باید قیمت ها را به گونه ای تعدیل کند که نفتش قابل رقابت باقی بماند" (لوموند، ۲ ژانویه ۱۹۸۵) سپس آقای غرضی در حالی که هنوز چند روز از دفاع ریاکارانه اش از تثبیت و افزایش قیمت نفت در کنفرانس اوپک سپری نشده است، درباره اساس سیاست قیمت گذاری نفت خام ایران میگوید: " قیمت انواع نفت خام ایران طوری تعیین میشود که با توجه به شرایط جنگی و موقعیت جزیره خارک و خلیج فارس بهای آن با بهای نفت دیگر کشورهای عضو اوپک در مبادی کشورهای مصرف کننده قابل رقابت باشد" (اطلاعات ۱۲ دیماه ۶۲).

بدینسان میتوان این واقعیت را بیان کرد که سیاست قیمت گذاری نفتی جمهوری اسلامی رانه دولت ایران، بلکه انحصارات امپریالیستی نفتخوار و شرکت های بزرگ بیمه جهان سرمایه داری دیکته می کنند. ریشه این پدیده در سیاست های خائنانه دولت جمهوری اسلامی نهفته است. با گذشت ۶ سال از انقلاب مردم ایران، حاکمیت با حفظ اقتصاد تک محصولی و وابسته کشور، نداشتن برنامه اقتصادی روشن و صحیح، تکیه اصلی بودجه به نفت و ادامه جنگ بحساب فروش نفت، ایران را به گاو مفت من شیرده انحصارات امپریالیستی تبدیل کرده است.

بهرحال، باید گفت که نقدا در اثر آخرین افزایش نرخ بیمه بمیزان ۲٫۵ درصد، بایستی کاهش ۲٫۵ درصد از قیمت نفت را به حساب ایران، بسود امپریالیسم و بزیان توده های دهها میلیونی مردم محروم میهن مان نوشت.

افزون بر اینها، بنوشته مطبوعات خارجی، دولت ایران، برای جلب انحصارات نفتی از چندماه پیش دست به حاتم بخشی هایی زده، تخفیف های چشمگیر را برای "مشتریان خود"، بویژه انحصارات نفتخوار ژاپنی، قائل شده است. لوموند (۲ ژانویه ۱۹۸۵) از "تخفیف ۵۰ تا ۷۵ دلار در هر بشکه" خبر می دهد. حال آنکه آقای غرضی، وزیر نفت، پیش از این تخفیف چشمگیرتری را اعلام داشته بود: "امروز مردم در حال جنگیدن هستند و برای این منظور باید نفت فروخت تا بتوان جنگید. ما قیمت نفت را ۲۱ دلار پائین آوردیم" (کیهان ۱۶ خرداد ۶۲).

روند و علت کاهش بیش از پیش قیمت نفت ایران پدیده کاملاً عینی و قانونمند است و فرمول عجیب و غریبی ندارد. هرچه امنیت منطقه خلیج فارس در اثر ادامه جنگ بیشتر بخاطر بیافتد، شرکت های بزرگ بیمه نرخ خود را بالاتر می برند و رهبران ج.ا. برای فروش نفت و تامین بودجه کلان جنگ قیمت نفت را پایین تر می آورند. در حقیقت بهای کشتیهایی که در جریان جنگ به آتش کشیده میشوند، بحساب مردم ایران پرداخت می شود.

از سوی دیگر امپریالیسم و ارتجاع برای اینکه این سرچشمه غارت و سوده های نجومی انحصارات را همچنان از دست ندهند، بر آتش جنگ بشکل گسترده ای دامن می زنند. در این جهت، بازوهای هشت پای انحصارات امپریالیستی با هماهنگی کامل عمل می کنند. انحصارات اسلحه سازی بطور مستقیم یا از طریق دلال های خود جنگ افزارهای پیشرفته را در اختیار طرفین درگیر می گذارند تا ارا به جنگ از حرکت باز نایستد.

رژیم ج.ا. مشتری پروپاقرص بازار اسلحه، تا خرخره در منجلاپ وابستگی به این خریده ها، آنهم با قیمت های دولا پهنا فرورفته است. سردمداران حاکمیت که نقشه های بلند پروازانه " صدور انقلاب" کورشان کرده است، خود اعتراف میکنند که برای ادامه جنگ و تهیه جنگ افزار به هردی می زنند. از جمله آقای نخست وزیر می گوید: " ما از هر جا که اسلحه بدست می آید، آن را خریداری می کنیم" (اطلاعات ۷ مهرماه ۶۲). آقای نخست وزیر نمی گوید به چه قیمت و ماهیت این خریده ها چیست؟ ولی روزنامه کیهان اول مهرماه ۶۲ درباره سرشت اینگونه معاملات می نویسد: " بدون دریافت قول های مساعد هیچگاه غرب به نوجه هایش در اکتاف گیتی اجازه نمی دهد که قطعات یدکی این

همبستگی بازندانیان سیاسی

موج اعتراض به ترور و اختناق در ایران ادامه دارد. احزاب و سازمانهای مترقی در شهر فلورانس (ایتالیا) با ارسال نامه و تلگرام به سفارت ج.ا. در رم، ضمن ابراز نگرانی عمیق از تشدید ترور و اختناق در ایران همبستگی خود را با زندانیان سیاسی و اعضاء حزب توده ایران و پشتیبانی از حقوق حقه زندانیان سیاسی در برخورداری از انتخاب آزادانه وکیل مدافع، اعلام داشتند. آنها همچنین خواستار شدند تا به هیئتی از حقوقدانان دمکرات و پزشکان خارجی برای رسیدگی به وضع عمومی زندانیان سیاسی، اجازه عزیمت به ایران داده شود.

فدراسیون حزب کمونیست ایتالیا - فلورانس، انجمن ملی پارتیزانهای ایتالیا - فلورانس، اتحادیه سندیکایی ث. ژ. ای ال در استان توسکانا، اتحادیه سندیکایی ث. ژ. ای ال شهرستان فلورانس، اتحادیه سندیکایی ث. ژ. ای اس. ال در استان توسکانا، حزب وحدت پرولتاریا - فلورانس.

تکنولوژی پیچیده وارداتی را در اختیار ایران قرار دهند".

آیا این "قول های مساعد" جز پیرامون جلب نظر مستقیم و غیرمستقیم رهبران ج.ا. و کسب اطمینان خاطر برای ادامه جنگ دور می زند؟ بنظر ما نه! بویژه اینکه امپریالیستها بیدرتنگ پس از چرخش به راست و خیانت سران ج.ا. به آماجهای انقلاب ۲۲ بهمن رسماً به تحریم اقتصادی ایران پایان دادند. در این راه، سرازیر کردن سیل جنگ افزارهای گوناگون برای ادامه جنگ یکی از جلوه های سیاست جدید امپریالیسم در قبال جمهوری اسلامی است. سرهنگ سلیمی، وزیر دفاع پیشین، ناخواسته تا حدودی پرده از این سیاست برمی دارد: " ما هر معامله ای که داریم با واسطه ها و با شرکت هاست و آن هم مشروط بر اینکه آن کشور سازنده و متبوع آن شرکت اجازه خروج بدهد" (اطلاعات ۲۴ مرداد ۶۲).

به دیگر سخن، لوازم یدکی سلاحهای پیچیده آمریکایی و انگلیسی به ارث رسیده از شاه به رژیم، بدون اجازه امپریالیسم آمریکا و انگلستان بدست جمهوری اسلامی نخواهد رسید. این سیاست نیز ثمری جز تشدید وابستگی نظامی و سیاسی و اقتصادی به امپریالیسم در بر ندارد.

مورگ بر امپریالیسم آمریکا، دشمن اصلی خلق های ایران و جهان!

رویدادهای جهان

ارقام گویا

گزارشهای مربوط به تکامل وضع اقتصادی در جمهوری مردم چین طی سالهای اخیر یکی از موضوعات اصلی را در مطبوعات داخلی و خارجی کشور تشکیل میدهد. در اکثر این گزارشها پیرامون رشد فعال بخش خصوصی در چین ارقام جالب توجهی ارائه می‌گردد که برای برخی از مفسران پوزوایی دستاویزی برای توجیه برتری روشهای سرمایه‌داری شده است.

در عین حال آهنگ رشد موسسات خصوصی در چین نمیتواند جلب نظر نکند. بطوریکه خبرگزاری چین اطلاع می‌دهد طی شش سال گذشته تعداد کسانی که در بخش خصوصی به کار اشتغال دارند هشتاد بار بیشتر شده و در پایان سال ۱۹۸۴ در بازرگانی و صنایع به ۱۱ میلیون تن رسیده است. از آنها ۲٫۷ میلیون تن در شهر و ۸٫۴ میلیون تن در روستا هستند.

تعداد شاغلان در بخش خصوصی در سالهای ۱۹۸۲ - ۱۹۸۴ پنج برابر شده است. بنایه ارزیابی مطبوعات چین ۱۲۰ هزار کامیون در دست بخش خصوصی است و این نیمی از مجموعه ماشین‌های باری در چین می‌باشد. ۲٫۸ میلیون تراکتور (بطور عمده ماشین‌های کوچک) در اختیار بخش خصوصی است که ۶۸ درصد مجموعه تراکتورهای موجود در کشور است.

در پایان سال گذشته ۱۹۸۴ بخش خصوصی در شهرها بسیار فعال شد. موافق گرایشهای رسمی بیش از دودصد کارگران و کارمندان شهری در بخش خصوصی شاغل هستند. گسترش بخش خصوصی در بخش درمان، باربری و آموزشگاهها مشاهده می‌شود.

در مطبوعات چین کاربرد اصطلاح "صنعت سوم" معمول شده است که بازرگانی و خدمات را دربرمیگیرد و در آن "ابتکار شخصی" نقش اساسی را ایفا می‌کند.

اعمال فشار از سوی واتیکان

محافل بالایی رهبری در واتیکان همچنان به وارد آوردن فشار بر آن رهبران مذهبی در نیکاراگوئه که بطور فعال در انجام دگرگونیهای اقتصادی و اجتماعی در کشور شرکت دارند ادامه میدهند. چندی پیش واتیکان تصمیم گرفت ارنستو کاردینال روحانی کاتولیک در نیکاراگوئه را از برگزاری مراسم مذهبی منطبق بر مقام کلیسایی او منع کند. این تصمیم بدین ترتیب توجیه گردیده که پس از پیروزی انقلاب مردمی سان‌دینیستی، ارنستو کاردینال وزیر فرهنگ نیکاراگوئه شده است.

تصمیم واتیکان در نیکاراگوئه با خشم و نفرت روبرو گردیده است، زیرا ارنستو کاردینال شصت ساله، بمثابة یک رجل اجتماعی و فرهنگی همیشه از منافع توده‌های خلق دفاع میکرده است. او اکنون سهم عظیمی در شکوفایی فرهنگ ملی نیکاراگوئه دارد و زندگی خود را وقف منافع خلق نیکاراگوئه و امر دفاع از صلح و بیکار علیه دخالت‌های جشن ایالات متحده آمریکا و امور داخلی کشورهای آمریکای لاتین کرده است.

ارنستو کاردینال طی یک کنفرانس مطبوعاتی در ماناگوا اعلام کرد که تصمیم اتخاذ شده علیه او غیرعادلانه است. او کلفت که در مقام وزیر فرهنگ نیکاراگوئه باقی خواهد ماند و افزود من نمی‌توانم از انجام این مسئولیت شانه خالی کنم زیرا این بمنزله تنها گذاشتن خلق در لحظاتی است که تجاوز از خارج کشور ما را تهدید میکند. چنین کاری بمعنای خیانت خواهد بود. گاه اوضاعی وجود دارد که در آنها انسان باید موافق برداشت خود عمل کند گرچه امکان ممنوعیت از سوی پاپ وجود داشته باشد.

ارنستو کاردینال در پایان گفت: برای من بعنوان یک کاتولیک فوق‌العاده دردناک است که پاپ یوهان پاول دوم حتی یک کلمه درباره تجاوزی که علیه خلق ما می‌شود سخن نمی‌گوید. از آنهم دردناک‌تر اینکه مواضع سیاسی او بر مواضع سیاسی پرزیدنت ریگان منطبق است.

راه حل رسمی و نهائی

بقیه از صفحه ۶
کازرونی با این استدلال سخیف که صاحبان درآمد اندک قادر به بازپرداخت اصل و فرع وام دریافتی نیستند به این نتیجه ارتجاعی می‌رسد که قسمت عمده وام دولتی و "زمین را در اختیار بخش خصوصی قرار دهیم" زیرا استطاعت مالی کافی - از محل بودجه کشور، کمک دولت و نصب بیش از ۵ درصد در آمد زحمتکشان به عنوان اجاره بها برای کاربرد و بازپرداخت بوقع آن را دارند!

وزیر مسکن و سایر دولتمردان رژیم آگاهانه دوتخته را مسکوت می‌گذارند. اولاً فقر و محرومیت کارگران و دهقانان ستمکش و سایر اقشار بی بضاعت جامعه و عدم توانایی آنها برای احداث سرینه مناسب، ناشی از غارت حاصل رنج آنان توسط مشتی کلان سرمایه‌دار و بزرگ مالک است. ثانیاً زحمتکشان میهن ما به آن دلیل قیام کردند و بنیان رژیم ستمشاهی را برافکنندند که در چارچوب آن بدلیل سلطه سرمایه‌داران وابسته به امپریالیسم از حق و امکان برخورداری از حقوق اولیه اجتماعی از جمله مسکن محروم بودند. توده‌های ستمدیده با پیکار خونین خویش انقلاب بزرگ ۲۲ بهمن را به ثمر رساندند تا چنانکه در قانون اساسی آمده، با کمک دولت از نیازهای اولیه زندگی از آن جمله خانه مسکونی مناسب برخوردار شوند.

سران رژیم نیز، در دوران معینی قادر به نادیده انگاشتن این واقعیت نبوده و به زحمتکشان قول دادند تا نیازهای اساسی زندگی آنها را برآورده سازند. در این رابطه وعده آقای خمینی جلب نظر می‌کنند که "این حداقل حقوق هر فرد است که باید مسکن داشته باشد... همه محرومان باید خانه داشته باشند هیچکس در هیچ گوشه مملکت نباید از داشتن خانه محروم باشد" (جمهوری اسلامی ۲۸ بهمن ۵۹). در حالیکه امروز سیاستگزاران رسمی رژیم صریحاً می‌گویند: "اگر کسی به این فکر بود که دولت روزی به او خانه می‌دهد این فکر بیهوده‌ای است" (رییس کمیسیون مسکن مجلس)، سران ج.ا. در گذشته با فریب و امروز با تهدید و سرکوب می‌کوشند زنجیر اسارت و محرومیت اجتماعی را بردست و پای محرومان جامعه محکم کنند تا منافع آزمندانه سود پرستان و زراندوزان تأمین شود، غافل از آنکه اجحاف به خلق فرجامی جز بی فرجامی اجحاف کنندگان و حامیان سیاسی آنها ندارد.

کمک مالی به حزب توده ایران
یک وظیفه انقلابی است!

NAMEH
MARDOM
No: 37

P. B. 49034
10028 Stockholm 49
Sweden

FEB. 14, 1985

وظایف عملی مبارزان توده‌ای

برنامه عمل مبارزان توده‌ای در ایران
باید در چارچوب وظایف پنجگانه زیر طرح
ریزی و مروج اجرا گذاشته شود:
۱ - کمک همه جانبه به کار سازمان
مرکزی حزب
۲ - پیش نظریات حزب میان مردم
۳ - شرکت فعال در مبارزات مردم و
بهره‌مند ساختن پیوندهای ارتباط حزب با
توده‌ها
۴ - کوشش در گسترش سازمان حزبی
۵ - کوشش در راه یگانگی عمل مجموعه
جنبش و ایجاد جبهه متحد خلق

انتشارات تازه حزب توده ایران

هفته گذشته جزوه "لنین و پیشرفت اجتماعی" نوشته وادیم زاگلادین از چاپ خارج شد. در فصول مختلف این جزوه وادیم زاگلادین خواننده را با سهم لنین در تکامل جامعه بشری، اهمیت لنینیسم در تکامل اندیشه سیاسی، جهانشمول بودن آموزش لنین و لنینیسم و برخی از مهم‌ترین مسایل دوران ما آشنا می‌کند.

دیگر انتشارات حزب توده ایران در ماههای اخیر عبارتند از کتاب "چرا امپریالیسم و ارتجاع از حزب توده ایران وحشت دارند" و دو جزوه ضمیمه "نامه مردم" با عناوین "ویژه نامه صلح" و "حقوق زن از دیدگاه مارکس و انگلس".

ما مطالعه این انتشارات را به خوانندگان خود توصیه می‌کنیم.